

Mehmet Ali Kaya hocamız ve bazı Nur talebelerinin 'Hz. Mehdi (as) sakalsız olacak' iddiası doğru değildir!

HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALININ OLMAYACAĞI VE PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN HADİSTE BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN İSMİNİ MÜJDELEDİĞİ İDDİASI DOĞRU DEĞİLDİR

Bazı Nur talebelerinin Mehdiyette konusunda savundukları yanlış bilgilerden biri de, Peygamberimiz (sav)'in hadis-i şerifinde Bediüzzaman Hazretleri'nden bizzat ismiyle bahsettiği ve Mehdi (as)'ın sakalsız olacağını söylediği iddiasıdır.

MEHMET ALİ KAYA'NIN HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALSIZ OLACAĞI YÖNÜNDEKİ YANLIŞ YORUMU:

"Mehdi'nin sakallı olacağı doğrudur; ama **AHİR ZAMANDA GELECEK OLAN "MEHDİ-İ AZAMIN" SAKALLI OLACAĞI KESİN DEĞİLDİR...** Ancak "Mehdi-i Azam" ve "Deccal ve Süfyan'a" karşı mücadele eden "Zat-ı Nurani" hakkında farklı hadisler vardır ki özel olarak O'na işaret etmektedir. Bu hadislerden en önemlisi "*Said fitnelere uzak duran kişidir. Fitnelere maruz kalır da sabreder. Ona müjdelere olsun, onu bu hale düşürenlere de yazıklar olsun*" (Fethu'l-Kebir, 1:315; Hilyetu'l-Evliya'dan naklen Ramuzu'l-Hadis, 105; Feyzü'l-Kadir, 2:377 Hadis No: 2081) hadisidir. **Bu hadiste geçen "Vâhâ" (FEVAHEN) kelimesini İslam bilginleri "yüzü açık ve sakalı yok" manasına geldiğini söylerler.** Ramuz'da bu konuda açıklamalar vardır. Bu hadisin izahı ve kaynakları (Şaban Döğen, Mehdi ve Deccal, Gençlik Yayınları, 2001, s. 158) bu kitapta da vardır." (Mehmet Ali Kaya, *Asırların Rehberleri Mücedditler*, sf. 263)

MEHMET ALİ KAYA'NIN HADİS-İ ŞERİFİ YANLIŞ TERCÜMESİ:

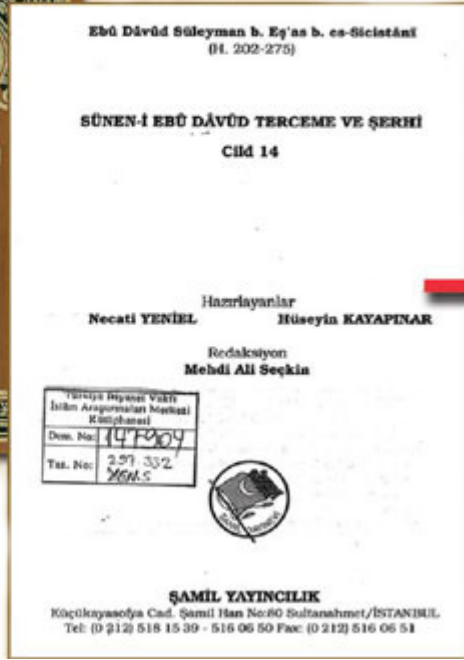
"Peygamberimiz (asm), "İnne's-Saide limen cünnibe'l-fiten. İnne's-Saide limen cünnibe'l-fiten. İnne's-Saide limen cünnibe'l-fiten. Fe-vahen sümme vaha" yani "**Said, fitnelere maruz kalan ve korunan kimsedir. Fitnelere maruz kalır da sabreder. O, SAKALSIZ VE ZAYIF ADAM.**" buyurarak Mehdi'nin şahsını tarif etmiştir." (Asırların Rehberleri Mücedditler, sf. 225)

MEHMET ALİ KAYA VE DİĞER BAZI NUR TALEBELERİNİN BU HADİSLE İLGİLİ 2 TEMEL YANILGISI VARDIR:

1. HADİSTE BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN İSMİNİN VE ŞAHSINDAN DEĞİL, FİTNE DÖNEMİNDE MÜSLÜMANLARIN TAMAMININ NASIL DAVRANMASI GEREKTİĞİNDEN BAHSEDİLMEKTEDİR.
2. BU HADİSTE HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALIYLA İLGİLİ HİÇBİR BİLGİ BULUNMAMAKTADIR. DOLAYISIYLA BU HADİSE DAYANARAK MEHDİ (AS)'IN SAKALSIZ OLACAĞINI İDDİA ETMEK YANLIŞTIR.

Tüm İslam alemi bilmektedir ki, Mehdi (as)'ın en önemli fiziki alametlerinden biri sakallı olmasıdır. Hadislerde Hz. Mehdi (as)'ın sakallı olacağı bildirilmiş, hatta sakalının renginden şekline kadar konuyla ilgili çok kapsamlı bilgi verilmiştir. Peygamberimiz (sav)'in hadiste Bediüzzaman Hazretleri'nin ismini müjdelediği de doğru değildir. Söz konusu hadis, sahih hadis kitabı Kütübü Sitte'nin "*Fitneler, hevalar ve ihtilaflar*" bölümünde, "*fitnede sabır*" başlığı altında yer almaktadır. Ve bu, kardeşlerimizin iddia ettiği gibi **Bediüzzaman Hazretleri'ne değil, tüm Müslümanlara hitap eden bir hadistir. Hadiste Mehdi (as)'ın sakalıyla ilgili bir konudan ise HİÇ BAHSEDİLMEMEKTEDİR!**

"HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALI OLMAYACAĞI" İDDİASINA SÖZDE DELİL GÖSTERİLEN HADİS, "SÜNEN-İ EBU DAVUD" HADİS KİTABINDA ŞU ŞEKİLDE GEÇMEKTEDİR:

sabahlayacak, kafir olarak akşamlayacaktır. O fitne esnasında oturan ayakta durandan, ayakta duran yürüyenden, yürüyende koşandan daha hayırlıdır.”

Rasûlullah (s.a):

“Bize ne emredersiniz?” dediler.

“Evinizin çulları (gibi) “olunuz” buyurdu.

AÇIKLAMA Hz. Peygamber Efendimiz, ileride korkunç fitnelere çıkacağını insanların fitneden uzak kaldıkları ölçüde hayırlı olacaklarını beyan etmiştir. Bu konu 4259 no'lu hadiste geçti.

Efendimizi dinleyen sâhâbîler, o durumda ne yapmaları gerektiğini sormuşlar Rasûlullah'da evlerine çekilip olaylara karışmamalarını emretmiştir. Çullar diye terceme ettiğimiz kelimesi kelimesinin çoğuludur. Bu kelimehayvanlarda semerin altına atılan çul evlerin sergisi manasına gelir. Evin çulu olmaktan maksad da nasil, çul evde devamlı sergili kalır, başka başka tarafa taşınmazsa, insanın da evine kapanması bir tarafa çıkmamasıdır.

Bu mesele de 4259 Numaralı bâdîcin içinde geçmiştir.

٤٢٦٣ — حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْحَسَنِ الْمِصْبِصِيُّ أَخْبَرَنَا حَجَّاجٌ —
يَعْنِي ابْنَ مُحَمَّدٍ — أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ
أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ جُبَيْرٍ حَدَّثَهُ عَنْ أَبِيهِ عَنِ الْمِقْدَادِ بْنِ الْأَسْوَدِ قَالَ:
أُبِيَهُ اللَّهُ لَقَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: وَإِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنِبَ
الْفِتْنِ، إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنِبَ الْفِتْنِ، إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنِبَ الْفِتْنِ، وَلَمَنْ
أَبْتَلَى فَصَبَرَ قَوَاهَا.

4263... Mikdad b. el-Esved (r.a) şöyle demiştir:

Allah'a yemin ederim ki Rasûlullah (s.a)'i şöyle derken işittim.

“Şüphesiz Mes'ud kişi, fitnelere uzak kalandır. Şüphesiz mesud kişi, fitnelere uzak kalandır. Şüphesiz mes'ud kişi fitnelere uzak kalan, bir belaya uğradığında sabredendir. (Fitneye katılana) vah yazık!”³⁸

AÇIKLAMA Hadis-i şerif fitnelere uzak kalan ve fitneye veya bir belaya düşer olup da sabreden kişinin mes'ud olduğunu beyan etmektedir. Tabii bu saadet aslında ahiret saadeti'dir. Ama bu durumdaki kişi, aynı zamanda dünyada da mes'uddür.

38 - Sadece Ebü Davüd rivâyet etmiştir.

Mikdad b. el-Esved (ra) şöyle demiştir: Allah'a yemin ederim ki Resulullah (sav)'i şöyle söylerken işittim: “Şüphesiz Mesud kişi fitnelere uzak kalandır. Şüphesiz Mesud kişi fitnelere uzak kalandır. Şüphesiz Mesud kişi fitnelere uzak kalan, bir belaya uğradığında sabredendir. (Fitneye katılana) vah yazık!” [Ebu Davud, Fiten 2, (4263).]

EBU DAVUD'UN HADİS AÇIKLAMASI:

Hadis-i şerif fitnelerden uzak kalan, fitneye veya bir belaya dūçar olup da sabreden kişinin mesud olduğunu beyan etmektedir. Tabi bu saadet aslında ahiret saadetidir. Ama bu durumdaki kişi, aynı zamanda dünyada da mesuddur.

HADİSİN ARAPÇASI ŞU ŞEKİLDEDİR:

“İnne’s-Saide lemen cünnibe’l-fiten. İnne’s-Saide lemen cünnibe’l-fiten. İnne’s-Saide lemen cünnibe’l-fiten. Fe-vahen...”

İNNE’S-SAİDE-LEMEN = SAİD OLAN, BAHTİYAR OLAN, MUTLU OLAN O KİMSEDİR Kİ

Hadisin başındaki “bahtiyar odur ki – innessaide lemen” ifadesi “bahtiyar olan, said olan, mutlu olan o kimsedir ki” anlamındadır **ve ismi “SAİD” olan bir kimseden değil, “fitne zamanında hangi tavırda bulunan kişinin mutlu, yani said olacağı”ndan bahsedilmektedir.**

Peygamber Efendimiz (sav) bu hadis-i şerifte, Müslümanlara fitneden kaçınma, fitneye iştirak etmeme ve sabırlı olma tavsiyesinde bulunmakta ve böyle davranan kişiyi övmektedir. Dolayısıyla burada Said Nursi Hazretleri’nden bahsedildiği iddiası doğru değildir.

BİR ÇOK HADİSTE İNSAN İSMİ GEÇER AMA BUNLAR BELİRLİ BİR KİŞİYE HİTABEN OLAN HADİSLER DEĞİLDİR

Söz konusu Nur talebesi kardeşlerimiz tüm Müslümanlara hitap olan bir hadiste geçen “Said” kelimesini Bediüzzaman Hazretleri’nin ismi olarak hadiste yer aldığını iddia etmektedir. Bu hem mantık dışı hem de samimiyetten uzak bir açıklamadır. Peygamberimiz (sav)’in çok sayıda hadisinde insan ismi olarak kullanılan kelimeler defalarca geçmektedir. **Ama hiç kimse “burada halim kelimesi geçiyor o zaman filanca şahıstan bahsedildi”, “hadiste kamil ifadesi var ismi Kamil olan şu zata işaret ediliyor” iddiasında bulunmamaktadır. Nasıl ki hadislerde geçen, “kerim, kerem, salih, kamil, halim, veli” gibi kelimeler bir şahsa işaret etmiyorsa bu hadiste geçen “said” kelimesi de Bediüzzaman Hazretleri’ne işaret etmemektedir.**

Hadislerden bazı örnekler:

Hudri radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Halim olan zelle sahibidir, hakim olan tecrübe sahibidir." Tirmizi, Birr 86, (2034)

Hz. Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Allah Teala hazretleri şöyle ferman buyurdu: "Kim benim Veli kuluma düşmanlık ederse ben de ona harp ilan ederim." Buhari, Rikak 38

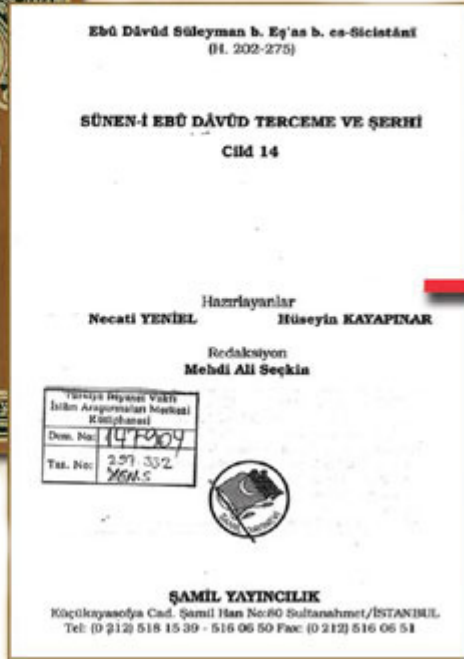
Hz. Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Mü'minler arasında imanca Kamil olan, ahlakça en güzel olandır. En hayırlınız da ailesine hayırlı olandır." Tirmizi, Rad 11, (1162); Ebu Davud, Sünnet 16, (4682).

“...Yarabbi, o kişi, senden başka ilah olmayıp sadece senin ilah olduğuna, Muhammed’in senin kulun ve elçin olduğuna şahadet ederdi, sen onu (bizden) daha iyi bilirsin. Ey Allahım, eğer o Muhsin ise ona yapacağın ihsanı artır...” Muvatta, Cenaiz 17, (228).

HİÇBİR ARAPÇA VE İSLAMİ KAYNAKTA, “FE-VAHEN VE EL VEHYU” KELİMESİNİN ANLAMI SAKALSIZ DEĞİLDİR

SÜNEN-İ DAVUD’DA “FE-VAHEN” KELİMESİ AÇIKLANIRKEN SAKAL İFADESİNDEN

HİÇBİR ŞEKİLDE BAHSEDİLMEZ:Hadisin sonunda yer alan “Fe-vahen” ifadesi Mehmet Ali Kaya ve bazı Nur talebeleri tarafından, “yüzü açık ve sakalı yok” anlamında kullanılmaktadır. **Oysa hadiste geçen FE-VAHEN kelimesi, hem mana olarak hem de konu akışı olarak böyle bir anlam taşımamaktadır.**

Hadisin sonundaki "yazık vah vah" diye terceme ettiğimiz "أوه" kelimesi iki mânâda kullanılır.

1- Keder ve üzüntü anında ya da bir fırsat kaçırıldığında söylenir. Tehassür ifade eder. Terceme de bu mânâ esas alınmıştır. Tabii o zaman mânâ'nın düzgün anlaşılması için, bir takdir yapılması gerekir. Bu takdir de parantez içinde işaret edilmiştir.

2- Hayret anında ve bir şey güzel bulunduğu zaman söylenen bir kelimedir. Teaccüb ifade eder. Bazı alimler, bu mânâyı verebilmek için "لَمْرِن" kelimesinin başındaki "Lâm" harfinin kesreli okunması gerektiğini söylerler. Bu izâha göre hadisteki son cümlenin "Bir fitneye düşer olup da ona sabreden kişi ne iyidir" şeklinde anlaşılması gerekir.

Avn'ül Ma'bud müellifi "لَمْرِن" başındaki "lâm" harfini fetha okumanın da "لَمْرِن" kelimesini teaccüb mânâsında almaya engel teşkil etmeyeceğini söyler.

٣ — باب في كف اللسان

3. DİLİ (KÖTÜ SÖZDEN) KORUMAK

٤٢٦٤ — حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ شُعَيْبٍ بْنُ اللَّيْثِ حَدَّثَنِي ابْنُ وَهْبٍ حَدَّثَنِي اللَّيْثُ عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ خَالِدُ بْنُ أَبِي عِمْرَانَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «سَتَكُونُ قِتْنَةٌ صَمَاءُ بَكْمَاءُ عَمِيَاءُ مَنْ أَشْرَفَ لَهَا اسْتَشْرَفَتْ لَهُ، وَأَشْرَفَ اللِّسَانُ فِيهَا كَوُقُوعِ السَّيْفِ».

4264... Ebû Hureyre (r.a.)'den rivâyet edildiğine göre;

Rasûlullah (s.a) şöyle buyurmuştur:

"Heride sağır, dilsiz ve kör fitnelere olacak. Kim fitnelere yaklaşırsa, onlar da o şahsı kendilerine çekerler. Dilin fitnelere dalması kılıç darbesi gibidir."³⁹

AÇIKLAMA

Bu hadis-i şerifte fitne, fitnecilerin özellikleri ile nitelenmiştir. Maksat, fitne anında fitnecinin hakkı işitmesi, hakkı bilmesi ve hakkı batıldan ayıramamasıdır.

Aliyyü'l Kârî bu konuda şöyle der "Fitneciler, fitne anında hakkı batıldan ayıramazlar. Nasihat, emr-i bi'l marf ve nehy-i ani'l münker dinlemezler. Aksine, o ortamda hakkı konuşana eziyet edilir".

³⁹ - Hâdîsîni sadıcc Ebû Davûd rivâyet emâğik.

EBU DAVUD "FE-VAHEN" İFADESİNİ AÇIKLAMASI

Hadisin sonundaki "yazık vah vah" diye terceme ettiğimiz, "لَمْرِن" kelimesi iki manada kullanılır:

1. Keder ve üzüntü anında ya da bir fırsat kaçtığına söylenir. Tehassür ifade eder. Tercemede bu mana esas alınmıştır. Tabii o zaman mananın düzgün anlaşılması için,

- bir takdir yapılması gerekir. Bu takdir de parantez içinde işaret edilmiştir.
2. Hayret anında ve bir şey güzel bulunduğu zaman söylenen bir kelimedir. Teaccüb ifade eder. Bazı alimler, bu manayı verebilmek için "لَمْنٌ" kelimesinin başındaki "Lam" harfinin kesreli okunması gerektiğini söylerler. Bu izaha göre son cümlenin, "Bir fitneye dışarı olup da sabreden kişi ne iyidir" şeklinde anlaşılması gerekir.

Avnül Mabud müellifi ... başındaki "Lam" harfini fetha okumanın da "لَمْنٌ" kelimesini teaccüb manasında almaya engel teşkil etmeyeceğini söyler.

RAMUZ-EL HADİS'TE SAYFANIN KENARINDA "EL VEHYU" KELİMESİNİN FARKLI ANLAMLARININ YER ALMASININ, HADİSLE HİÇBİR BAĞLANTISI YOKTUR

Ramuz'el Hadis'te söz konusu hadisin yanında yer alan şerhte, hadiste geçen **VAHEN kelimesinin DEĞİL**, bu kelimenin de kökünü oluşturan olan "**V-H-Y**" **FİİLİNDEN TÜREYEN DİĞER KELİME VE FİİLLERİN KULLANIMLARI** hakkında bilgi verilmektedir.

V-H-Y (*vehâ okunur*) kök fiili esas olarak "yırtılmak, ayrılmak, sökülme, yarılmak, parçalanmak, delinmek" gibi anlamlara gelir.

Bu anlamla bağlantılı olarak "veha essehab - bulut yırtıldı" dendiğinde şiddetli yağmur yağması, "vehyye" dendiğinde (kesilecek olduğu için) kurbanlık deve anlaşılır. Bu şerhte ise kelimenin 9 farklı anlamına yer verilmiştir. Bu anlamlar arasında; yarık, parça, delik, elbisede delik olması, elbisenin ipinin sarkması, su kabının bağının sarkması, şiddetli yağmur, ahmak, ahmaklık yapan insan, sakalı düşmüş, inci, kurbanlık deve (veya zayıf deve) gibi anlamlar bulunmaktadır. **VE BU ANLAMLARIN HİÇBİRİNİN SÖZ KONUSU HADİSLE BİR BAĞLANTISI YOKTUR. Hadiste yer alan "vahen" ifadesini gerçek ve orijinal anlamıyla kullanmayı, konuyla hiçbir ilgisi olmadığı halde "v-h-y" kökünden türeyen birbirinden farklı tanım ve terimlerden rastgele herhangi birini seçerek kullanmak elbette samimi bir tutum değildir.** Eğer bu şekilde bir uygulama yapılacaksa o zaman kelimenin "**ŞİDDETLİ YAĞMUR, İNCİ, KURBANLIK DEVE, DELİK, AHMAK**" gibi diğer anlamlarını **KULLANMAMAK İÇİN HİÇBİR SEBEP YOKTUR.** Ancak hem Arapça dilbilgisi hem hadisin anlamı hem konunun akışı **BÖYLE BİR UYGULAMAYI İMKANSIZ KILMIŞTIR.**

Başta Ebu Davud olmak üzere tüm büyük İslam alimlerinin açıkladığı gibi "Vahen" kelimesi iki anlamda kullanılmaktadır. Bir; fitnelere sabreden kimsenin güzel ahlakını ve kazandığı güzel makamı vurgulamak için "ne mutlu ona" anlamında. İki; fitne zamanında sabır gösteremeyen kişinin içine düştüğü durumu ifade edebilmek için "vah vah yazık" anlamında.

Dolayısıyla, "Ramuz'el Hadis'te hadise sakalsız manası verilmiştir" ifadesi doğru bir ifade değildir. Ramuz'el Hadis'te, hadisin sakalla ve Bediüzzaman Hazretleri'nin şahsıyla hiçbir ilgisi bulunmamaktadır.

Hadisin Ramuz'el Hadis'te Yer Alan Tercümesi

RAMŪZ EL-EHĀDĪS

(HADĪSLER DERYASI)

Musannif

Ahmed Ziyâüddin Gümüşhanevî
(k.s.)

Mütercim

Abdülaziz Bekkine (k.s.)

- 1 * Adamın, Allah indinde bir mevki vardır ki, ona ibadetle erişemez. O mevkiye erişinceye kadar, Allah ona hoşuna gitmeyen şeyler verir.
Hz. Ebu Hüreyre r.a.
- 2 * Akrabalık, kıyamet günü arşa yapışır: "Yarabbi Sen benimle arasını keseni kes, birleştireni birleştir." (Yani benimle iyi geçinene Sen de iyi muamele et.)
Hz. Enes r.a.
- 3 * Rifk (mülâyim olmak) ve rifk ile muamele etmek uğurluluk, şiddetle muamele etmek de uğursuzluktur. Cenabı Hak bir evin hayrını murad ettiğinde, onlara rifk kapısını açar. Rifk nerede bulunursa orasını zinetlendirir. Şiddet ise orası için leke olur.
Hz. Aişe r.a.
- 4 * [Rûkn ile Makamı İbrahim Cennet yakutlarından iki yakuttur. Allah (z.c.hz.)'i onların nurunu aldı, şayet almasa idi onlar garb ile şark arasını nurlandırırıldı]
Hz. İbnü Amr r.a.
- 5 * Şu on âlâmet olmadan kıyamet gelmez: Duhan, Dabbetül arz, Deccal, Güneşin garbtan doğuşu, Uç yerde yere batış, Şark, Garb ve Ceziretül Arab'da, İsa İbnü Meryem'in inmesi, Ye'cüc ve Me'cücün çıkması ve Aden içinden bir ateş çıkması ve insanları mahşere (Şam'a) sürmesi ve yanlarından ayrılması. Oyle ki onlar geceleyince o ateş de geceler, Keyfîle yaptıklarında o da yanlarında bekler. (Yanlarından ayrılmaz.)
Hz. Hüseyfe İbnü Ebdü r.a.
(Bu on âlâmet oluş sırasına göre değildir.)
- 6 * Mes'ud kimse, fitnelerden uzaklaştırılmış kimsedir. Fitneye düşmüştü sabretmiş, ne güzel şey, ne güzel şey, ne güzel şey. Fitneyi yayanların ise, vay haline, vay haline, vay haline.
Hz. Müdâd İbnü Eved r.a.
- 7 * Düşük olarak doğan çocuk, annesi, babası Cehenneme düştüğünde, "Allah'la mücadele" eder. Kendisine "Ey Allah'la mücadele eden çocuk, al anneni, babanı da gir cennete" denir. O da onları göbeğe bağlayıp Cennete götürür ve sokar.
Hz. Ah r.a.
- 8 * Selâm, Allah'ın isimlerinden bir isimdir. Arza konulmuştur. Aranızda selâmı ifşa ediniz.
Hz. Enes r.a.
- 9 * Muhakkak ki Selâm, Allah (z.c.hz.)'lerinin isimlerindedir. Ve onu arza koymuştur. Dindaşlarınız için Selâm olarak ve ehli zimmet için de eman olarak.
Hz. Ebu Hüreyre r.a.
- 10 * Selâm, Allah'ın isimlerinden bir isimdir. Arza sunulmuştur. Aranızda Selâmı ifşa ediniz. Bir adam bir kavme selâm verdiğiğinde, alırsa verenin kazancı, alanlardan daha fazla olur. Şayet o Selâmı almazlarsa onu daha hayırlı bir kavim alır. (Melekler)
Hz. İbnü Mes'ud r.a.
- 11 * Yedi kat gökder, yedi 'tat yerler ve dağlar zina eden ihtiyara lânet eder. Zina edenlerin avretlerinin kokusu bütün Cehennem halkına eza verir.
Hz. Ebu Hüreyre r.a.

Hadisin Ramuz'el Hadis'te Yer Alan Arapçası

HADIS

V-H-Y KÖKÜNDE
GELEN EL-VEHYU
KELİMESİNİN ÇEŞİTLİ
ANLAMLARI

SAYFANIN YANINDA YER ALAN "EL VEHYU" KELİMESİNİN FARKLI ANLAMLARI

الْوَهْيُ : الشَّقُّ وَ الْخَرْقُ يُقَالُ فِي الثُّوبِ وَهِيَ أَي شَقٌّ / شَقٌّ
وَ رَخَا الْحَبْلُ.
يُقَالُ وَهِيَ السَّقَاءُ إِذَا اسْتَرَخَا رَبَاطُهُ. وَ شِدَّةُ مَطَرٍ. وَ أَحْمَقُ.
يُقَالُ " وَهِيَ الرَّجُلُ " إِذَا أَحْمَقَ. وَ سُقُوطُ اللَّحْيَةِ. وَ
الْوَهْيَةُ الدُّرُّ. وَهِيَ مِنَ الْإِبِلِ وَ بِمَعْنَى الضَّعِيفِ / هَذِي مِنْ
الْإِبِلِ وَ بِمَعْنَى الضَّعِيفِ

"EL-VEHYU" KELİMESİNİN BU SAYFADA YER ALAN ÇEŞİTLİ ANLAMLARI

الْوَهْيُ : الشَّقُّ وَ الْخَرْقُ - 1

Okunuşu: Elvehyu + veyhy : Eşşakku ve'lharku

Eşşakku: Yarık, parça, delik

Ve: Ve

Elharku: Delik, parça, yarık

2 - يُقَالُ فِي الثَّوْبِ وَهِيَ أَي شَقٌّ / شَقٌّ وَرَخَا الْحَبْلُ - 2

Elbisede vehy vardır denilir. Yani yarık, yırtık, delik vardır ve ip sakmaktadır

Okunuşu: Yukalu fis'sevbi vehyun ey şakkun/ şakka ve raha'lhablu

Yukalu: Denilir

fis'sevbi: Elbisede

vehyun: vehy vardır

ey: yani

şakkun / şakka: (şak vardır) yarık, delik, parça. / yarıldı, delindi, parçalandı

ve: ve

raha'lhablu: İp sarktı

3 - يُقَالُ وَهِيَ السَّقَاءُ إِذَا اسْتَرَخَا رِبَاطُهُ - 3

Bağı (ipi) sarktığı zaman kırbaya "vehiyes'sikau" denilir

Okunuşu: Yukalu vehiyes'sikau iza'steraha ribatuhu

Yukalu: Denilir

"vehiyes'sikau" denir

Essikau: Kırba (Bir çeşit su kabı deriden yapılmış)

iza'steraha ribatuhu: Bağı (ipi) sarktığı zaman

4 - وَشِدَّةٌ مَطَرٍ - 4

Ve şiddetli yağmur

Okunuşu: Ve şiddetu matarin

Ve: Ve

Şiddetu: Şiddetli, kuvvetli

Matarin: Yağmur

5 - وَأَحْمَقُ - 5

Okunuşu: Ve ahmaku

Ve: ve

Ahmaku: Ahmak anlamına gelir

6 - يُفَالَّ " وَهِيَ الرَّجُلُ " إِذَا أَحْمَقَ - 6

Adam ahmaklık yaptığı zaman "vehiyer'raculu" denilir

Okunuşu: Yukalu "vehiyer'raculu" iza ahmaka

Yukalu: Denilir

"vehiyer'raculu" denilir

iza ahmaka: Ahmaklık yaptığı zaman

vehiyer'raculu : Adam ahmaklık yaptı

7 - وَسُقُوطُ اللَّحْيَةِ - 7

Sakalın düşmesi

Okunuşu: Ve sukutul'lıhyeti

Ve: Ve

Sukut: Düşme

Ellihyeti: Sakal

8 - وَالْوَهْيَةُ الدَّرُّ - 8

Vehiyye, inci demektir

Okunuşu: Ve'lvehiyyetud'durru

Ve: Ve

Elvehiyyetu: vehiyye

Eddurru: İnci

9 - وَهْيٌ مِّنَ الْإِبِلِ وَبِمَعْنَى الضَّعِيفِ - 9

Okunuşu: Vehyun minel'ibili ve bimanad'daifi

Not: Metinde

وَهْدِيٌّ مِّنَ الْإِبِلِ وَبِمَعْنَى الضَّعِيفِ

Okunuşu: Ve hedyun minel'ibili ve bimanad'daifi yazılmış.

Eğer bunun doğru yazıldığı kabul edilirse "kurbanlık deve" demektir.

Diğer mana kabul edilirse zayıf deve anlamında olur.

Ve: Ve

Bimana: Manasında

Görüldüğü gibi hadisin yanındaki şerhte, **HADİSTE GEÇEN VAHEN KELİMESİNİN DEĞİL, EL-VEHYU KELİMESİNİN 9 AYRI ANLAMINA YER VERİLMİŞTİR. BU ANLAMLARIN HİÇBİRİNİN HADİSTE GEÇEN MANAYLA BİR İLGİSİ YOKTUR. BU SEBEPLE HADİSTE GEÇEN VAHEN KELİMESİ YERİNE KULLANILMASI DA MÜMKÜN DEĞİLDİR.**

LEVAMİ'DE HADİSİN ŞERHİNDE HERHANGİ BİR ŞEKİLDE SAKALDAN BAHSEDİLMEMEKTEDİR

Aşağıda yer alan Ahmet Ziyaeddin Nakşibendi Gümüşhanevi Hazretleri'nin Ramuz'ul Hadis'in şerhi olan aynı zamanda "Levamiü'l-ukul min şerhi ramuzi'l-ehâdis" olarak da bilinen "Şerhu Ramuzül ehadis" adlı eserinin 1. cildinin 652. sayfasında, BÖYLE BİR İFADENİN VAR OLMADIĞI AÇIKÇA GÖRÜLMEKTEDİR!

LEVAMİ'DE YER ALAN HADİSİN ŞERHİNİN TERCÜMESİ

İnnes Saide (muhakkak Said) zıdduş şaki (şakinin zıddıdır). Limen cünnibe (kaçınan kişidir). Bidammil cim ve teşdidin nun (cim harfi ötreyle mim harfi şeddeyle okunur). Fiten (fitnelerden), yani baude anha ve veffega (yani fitnelerden uzak durdu ve muvaffak oldu). Liluzumi buniyyeti (yapısı gereği böyle manalandı). İnnes saide... ve kerrerehu selasen mubalağaten fi tekidil mubaadeti anha (Hadis fitnelerden çok uzak durulmasını vurgulamak için üç defa tekrar edilmiştir). Ve limen ibtela (kim belaya düşerse). Ey bi tilkel fiteni (şu fitnelere). Ve men bifethil mimi şartiyye.... (men şart edatıdır fethalı okunur...). Fe sabera (sabretti), yani fitneye düştü fakat insanların zulmüne sabretti, sıkıntılarına katlandı, nefesine uymadı). Fe vaha sümme vaha (müjdeler olsun sonra yine müjdeler olsun o kişiye). Ey isterha inanehu (yani ipi genişledi, rahatladı, rahata kavuştu).

(Başka bir hadiste saadet lafzıyla geçmiştir. Buradaki saadet ömür boyu olan sadettir ki bu da Allah'a itaatla elde edilir. Saadetli, bahtı açık kişinin ömrü ne kadar uzasa o kadar Allaha itaatide ziyadeleşir, iyilikleri çoğalır, cennetlerdeki derecesi artar, Rahmanın rızasına yaklaşır. Fakat bunun zıttı yani şekavet/kötülükte ömür boyu Allaha isyana sürükleyen kötülüktür, Şakinin/kötülüğe uyan kişinin ömrü ne kadar uzarsa uzasin isyanı ziyadeleşir günahı artar diye varid olmuş/rivayet edilmiştir).

SORULARLA RİSALE SİTESİNİN, "TEZKİRE-İ KURTUBÎ'DE DE AYNI MÂNÂYA YER VERİLİR" İDDİASI DOĞRU DEĞİLDİR!

Tezkire-i Kurtubi adlı eserde, iddia edildiği gibi sakalla ilgili hiçbir yorum veya açıklama yoktur!

باب الأمر بالصبر عند التفتن وتسام النفس للتفتل عندنا وإن السعيد من جنب التفتن
 روى أبو داود عن أبي ذر رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم وكيف بك إذا
 أصاب الناس موت يكون البيت بالوصيف؟ أي القبر قال قلت لله ورسوله أعلم قال عليك بالصبر أو
 قال تصبرتم قال لي يا أبا ذر قلت لبيك وسعديك فقال وكيف أنت إذا رأيت أحجار الزيت قد فرقت
 بالهم؟ قلت ما سأل الله لي ورسوله؟ قال عليك من أنت منه قال قلت يا رسول الله ألا أخذ سبي
 فأضمه على عاتق قال شارك التوم إن قال فما نامن؟ قال نعم يتك قال قلت فأن دخل أحد
 مني؟ قال وإن خشيته أن يهرك شعاع السيف فألق ترك على وجهك بيوه بأنه وإنك وزاد
 في رواية ابن ميه بعد ذلك وكيف بك يا أبا ذر في جوع عيب الناس حتى تأتي مسجدك فلا تستطيع
 أن ترجع إلى فراشك أو لا تستطيع أن تقوم من فراشك إلى مسجدك قال قلت لله ورسوله أعلم
 قال عليك العفة ثم قال كيف أنت يا أبا ذر وقيل يصيب الناس حتى يترق حجارة الزيت بالهم؟ فذكر
 الحديث إلى أن قال وقال في طرف رداك على وجهك ليبيوه بأنه وإنك تسكون من أصحاب النار
 وحجارة الزيت موضع بالمدية تكون للحممة عنفسها وكانت ثلاثة أحجار يصع الزياتون عليها
 رواههم. وفي رواية ابن مسعود في حديث التفتة قال وقال دخل عليّ حين قال الزيت يتك وكمن مثل
 الجبل الأورق التفتل الذي لا يبعث إلا كرها ولا يبعث إلا كرها وروى أبو داود أن رسول الله صلى
 الله عليه وسلم قال «إن السعيد لمن جنب التفتن ولن أبتن نصير فواها»

BU BAB: FİTNELER ZAMANINDA SABR İLE EMİR; FİT-
 NELER ZAMANINDA KATİL İÇİN NEFSİ TESLİM İLE
 EMİR VE FİTNELERDEN SAKINAN KİMSENİN SAİD
 OLDUĞU BABIDIR.

Ebû Dâvûdun Ebû Zerr radhyallahû anih'ten rivâyet ettiğî bir hadîsi şe-
 rifite Ebû Zerr ALLÂH'ın Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem: Nâsa ölümlü isabet
 edip te evlerin kabir haalinde geldiğî zamanda haalini nasıl olur? buyurdu. Ben:
 "ALLÂH ve Rasûlü iyi bilir" dedim. Bunun üzerine ALLÂH'ın Rasûlü "s.a.s." :
 "Sabra devam edersin" buyurdu. "Yâhut: Sabredersin." buyurdu. Sonra bana: "Yâ
 Ebu Zerr!" dedi. Ben: Lebeyk ve Sâdeyk! Dedim. ALLÂH'ın Rasûlü: Ahcâr
 zeytin (1) kana gark olduğunu gördüğün zamanda haalini nasıl olur? buyurdu.
 Ben: ALLÂH'ın ve Rasûlünün bana emrettikleri hayır ile amel ederim, dedim.
 Bunun üzerine ALLÂH'ın Rasûlü bana: Kendinden olan kimselerden ayrıma,
 buyurdu. "Yâni: evinden ayrıma demektir." Bunun üzerine ben: Ey ALLÂH'ın
 Rasûlü! Kılıcını ahıp ta boynuma asıyayımı mı? dedim. ALLÂH'ın Rasûlü:
 "Böyle yaparsan, kavmin fitnesine ortak olmuş olursun" buyurdu. Ben: "Ne
 emredersiniz?" dedim. Evinden dışarı çıkmaya, dedi. Bunun üzerine ben: "Bir
 kimse evime gireser?" dedim. ALLÂH'ın Rasûlü: "Kılıcın parlıtısın seni öl-

1) Zeyt, taşları denilen, taşların.

dürmesinden korkarsın; elbisen ile yüzünü kapatırsın." seni öldürürse "ken-
 distinin ve senin günâhın yüklenir" buyurdu, demiştir.

İbni Mâceh, rivâyetinde bundan sonra "sunu" ziyâde etmiştir.

ALLÂH'ın Rasûlü: Yâ Ebû Zerr! "fitne" insanlara isâbet eden açıkta;
 mesicde gelip te evine dönmeye kaadir olmadığında; yâhut yatağından kalkıp
 ta mesicde gelmeye kaadir olmadığın zaman haalini nasıl olur? Buyurdu. Ben:
 ALLÂH ve Rasûlü iyi bilir, dedim. Bunun üzerine Cenâbı Rasûl: İfite devam
 edersin. "Yâni: Nefsini haramlardan ve kötülüklerden men'edersin" buyurdu.
 Sonra: Yâ Ebû Zerr! Zeytin yağı taşları kana boyanuncaya kadar nâsa katil
 isâbet ettiğinde, sen nasıl olursun? Buyurdu ve hadîsi buraya kadar zikretti de
 Kaftanın alt tarafını yüzüne atarsın. "O seni öldürürse" hem kendi günâhını,
 hem de senin günâhını yüklenir de Cehennem eshabından olur, buyurdular,
 demiştir.

Hicrâtüzzeyt. Medîne'de bir yerin adıdır. Büyük savaş, orada yapılır.
 Orada üç taş vardır. Zeytin yağı satanlar, yüklerini o taşların üzerine koyarlar,
 denilmiştir. Şu hadîsi şerife göre: Demekki, Fitne zamanında o taşlar ol-
 dürülen insan kanlarına garkolmuştur. Fitne böyle kötüdür. Nitekim za-
 manımızda da her tarafa insafsızca insan kanları dökülmektedir. Rabbiniz
 celle ve âlâ; bu belâyı ümmeti Muhammed'in üzerinden kaldırsın!

Fitne hadîsinde İbni Mes'ûd'un bir rivâyetinde o zât: Evime biri gireser? De-
 yince ALLÂH'ın Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem: Evinden ayrıma! Ağır
 yüklü şu karamtrak deve gibi olki: O deve ancak güçlüğü gider ve ancak güç-
 lükle yürüye bilir, buyurdular, demiştir. Yâni: Fitneye karşma, ondan uzak ol
 demektir. ALLÂH'ü âlem.

Ebû Dâvûdun rivâyet ettiğî bir hadîsi şerife ALLÂH'ın Rasûlü sallallahu

Bir kimse fitneye tutulursa sabrederse, ne mutlu ona! buyurmuşlardır.

Hadîsin izaahı: Fitne çıktığı zaman; bir kimse fitneye karşmaz, evinden
 dışarı çıkmaz, fitnedən uzak kalırsa: En mutlu, en uğurlu, en meymeneli
 kimse odur. Fitnedən kaçınmakla beraber bir kimse de fitneye yakalanır da, fit-
 neciler ona eza cefa ederler; o kimse de onların zulümlerine sabreder, ezalarına
 tahammül ederse, bundan haasil olacak olan ecir o kimse için büyük seadettir,
 Ne mutlu öyle olan kimseye.

روى الترمذی عن أنس

ابن مالك قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول «يأتى على الناس زمان يصرفه على دينه
 كاتناض على الحجر» قال الامام القرطبي: الصحيح عند علمائنا أن من دخل على إنسان يته ليقول
 لا يجوز له الاستسلام له بل يقاومه لما في صحيح مسلم عن أبي هريرة: «أن رجلاً جاء إلى النبي

Tezkire-i Kurtubi'de hadis şu şekilde açıklanmıştır:

Bir kimse fitneye tutulur da sabrederse, ne mutlu ona buyurmuşlardır.

Hadisin izahı: Fitne çıktığı zaman, bir kimse fitneye karşmaz, evinden dışarı çıkmaz, fitnedən uzak kalırsa; en mutlu, en uğurlu, en meymeneli kimse odur. Fitnedən kaçınmakla beraber bir kimse de fitneye yakalanır da, fitneciler ona eza, cefa ederler, o kimse de onların zulümlerine sabreder, ezalarına tahammül ederse, bundan hasıl olacak olan ecir o kimse için büyük seadettir. Ne mutlu öyle olan kimseye.

MİRKATÜ'L MEFATİH'DE VAHEN KELİMESİNE ŞAKALSIZ ANLAMI VERİLDİĞİ İDDİASI DA DOĞRU DEĞİLDİR!

Alleme Aliyyü'l-Karî'nin *Mirkatü'l-Mefatih* adlı eseri, *Mişkatu'l Mesabih* adlı eserin şerhidir. Her iki eserde de söz konusu hadis yer almaktadır, ancak hiçbirinde bazı Nur talebesi kardeşlerimizin iddia ettiği gibi bir anlam veya yorum yer almamaktadır.

Mişkatu'l Mesabih'de hadis şu şekilde geçmektedir

مشكاة المصابيح

تأليف

الشيخ ولي الدين محمد بن عبد الله الخطيب العربي التبريزي

بمطبع

مطبعة ميرزا علي بابا

الجزء الثالث

Titre	Şeyhü'l İslâm Vâlih
Yayıncı	Şeyhü'l İslâm Vâlih
Kitap No	212-3
Tasvir No	237-333
Tasvir No	866-1

مشتورات الكتب الإسلامية في دمشق

٢٧- كتاب الفتن (٥٤٠٨)

٥٤٠٤- (٢٦) وعن أبي هريرة: أن النبي ﷺ قال: «ويل للعرب من شرّ قد اقترب، أفلم من مكفّ يده». رواه أبو داود^(١).

٥٤٠٥- (٢٧) وعن المقداد بن الأسود، قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: «إن السعيد لمن جنب الفتن، إن السعيد لمن جنب الفتن، إن السعيد لمن جنب الفتن؛ ولمن ابتلى فصر فواها»^(٢). رواه أبو داود^(٣).

٥٤٠٦- (٢٨) وعن يونس، قال: قال رسول الله ﷺ: «إذا وضع السيف في أمي لم يرفع منها إلى يوم القيامة، ولا تقوم الساعة حتى تلحق قبائل من أمي بالشركين، وحتى تنسب قبائل من أمي الأوثان، وإِنَّه سيكون في أمي كذابون ثلاثون، كلهم يزعم أنه نبي الله، وأنا خاتم النبيين، لا نبي بعدي، ولا تزال طائفة من أمي على الحق ظاهرين، لا يضرهم من خالفهم حتى يأتي أمر الله». رواه أبو داود^(٤).

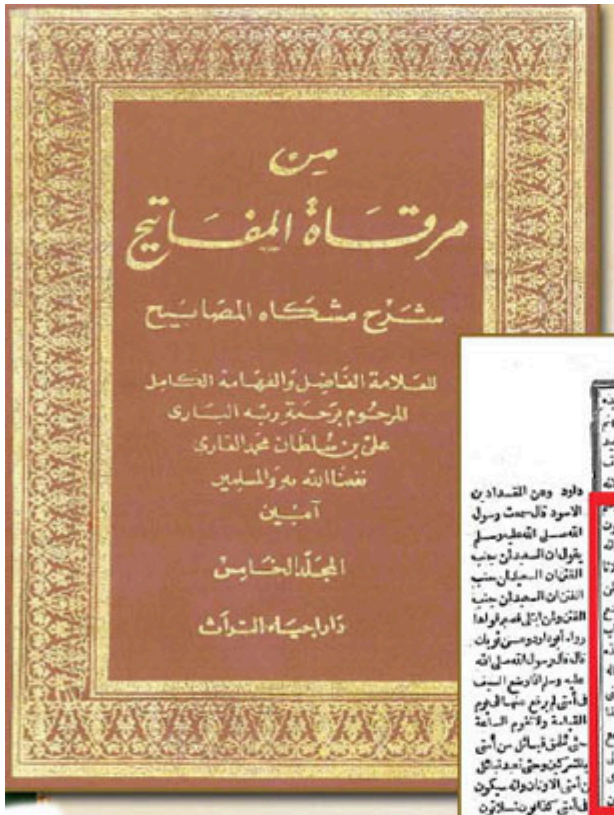
٥٤٠٧- (٢٩) وعن عبد الله بن مسعود، عن النبي ﷺ قال: «تدور رحى الإسلام نحو ثلاثين أو ستين وثلاثين أو سبع وثلاثين، فإن هلكوا فسبيل من هلك، وإن يتكلم لهم دينهم بقم لهم سبعين عاماً». قلت: أما في أو ماضى؟ قال: «ما مضى». رواه أبو داود^(٥).

الفصل الثالث

٥٤٠٨- (٣٠) عن أبي واقد الليثي: أن رسول الله ﷺ لما خرج إلى غزوة حنين

- (١) وإسناده صحيح، وشطره الأول في الصحيحين.
- (٢) من هذه الكلمة هنا التلخيص، وقد تستعمل في موضع الأعياب بالنهي.
- (٣) وإسناده صحيح.
- (٤) وإسناده صحيح، والفتنة الأخيرة منه في صحيح مسلم.
- (٥) وإسناده صحيح.

Mirkatü'l-Mefatih'de is hadis şu şekilde şerh edilmiştir

Rasulullah (sav) buyurdu ki, (Said olan kişi) "limen" kelimesinin başındaki lam harfi tekit (manayı kuvvetlendirmek) için olup "inne" kelimesinin haberidir. Cunnibe kelimesi dua amaçlı kullanılır: "Allah'ım bizi şeytandan koru/sakındır (cennibneş-şeytan)" misalinde olduğu gibi.

"İnnes Saide limen cünnibel fiten" cümlesinin üç defa tekrar etmesinin sebebi çok çok sakının anlamında mübalağalı,tekit (manayı çokca güçlendirme)dir. Ayrıca cümlelerin tekrar etmesinin sebebi, önceki fitnelerin sonraki fitnelerle irtibatlı olması anlamına gelmesi de mümkündür.

(Bu fitnelere kim düşerse sabretsin) yani eziyetlere katlansın ve şu zamanda onunla muharebe etmesin/savaşsın.

Allame Tıbi (rahimehullah) diyor ki: "Fevaha" savt (ünlem/hayret) bildiren bir isimdir, master olarak kullanılmıştır. İbni Melek "fevaha" kelimesinin "TELEHHÜF" (vah yazık, üzüntü, yerinme) anlamında olduğunu, bazen de "İ'CAB" (acıklık, taaccub, şaşılacak şey) anlamında kullanıldığını söylemiştir. "Ne güzel sabretti ,hayret, şaşılacak şey, müjdelersun ona" anlamına gelir. Sonuçta bunların hepsi ya telehhüf anlamındadır veya bazen de acıklık (şaşıрма, hayret) bildiren kelime olarak ve yine bazen de "Teveccü" (acıma anlamına geldiği de söylenmiştir.

Yine Tıbi diyorki: "lam harfi esreyle okunursa (limen şeklinde) taaccub, şaşırma anlamına gelir. Yani mana şöyle olur: "Belaya düşer de sabreder, hayret şaşılacak bir hali var." Kamus'ta da "vahan" kelimesinin tenvinsiz yani "vaha" şeklinde kullanıldığında taaccub etmek, bir şeyi beğenmek anlamında olduğu ve bir de telehhüf anlamında kullanıldığı yazmaktadır.

ARAPÇA SÖZLÜKLERDE 'FE-VAHEN' KELİMESİNİN KÖKÜ OLAN VE 'EL VEHYU' KELİMELERİNİN ANLAMI 'SAKALSIZ' DEĞİLDİR

ARAPÇA- TÜRKÇE LUGAT (MEVLÜT SARI)

EL VEHYU →	تُرى دأب اربابىندكى اقبلك : الْوَهْيُ Bir şeyde yarıklık. Yarıklık. الْوَهْيُ ج اَوْهِيَةٌ وَهْنٌ Bk. mad. الْوَهْيُ İki kurbanklık deve. Bir tane incli. الْوَهْيَةُ Az yarıklık.	Birini gevşek ve zayıf kılmak. الْوَهْيُ Gece yarısına yahut yarısından bir saat sonraya girmek. Birini zayıf ve gevşek kılmak. الْوَهْيُ Zayıf ve gevşek olmak. الْوَهْيُ Kuş uçanamamak. Gece yarısı yahut bir saat sonrası الْوَهْيُ Zayıf sırska adam. الْوَهْيُ Zayıf kimse. الْوَهْيُ Zayıflık. Gevşeklik. Kısa eğe. Patı. الْوَهْيُ Kızdaki onurga devamı. Kollarda omuzlarda roma- sizma. الْوَهْيُ Zayıflık. Sırskalık. Gevşeklik. Gece yarısı yahut ondan bir saat sonrası. Büyük ve kuvvetli deve. Zayıflık. Gevşeklik. الْوَهْيُ İç işlemekte tembelle kadın. الْوَهْيَةُ İrgatları, iççileri çalıştıran, iççi başı. الْوَهْيُ Üzüntü ifade eden vah kelimesi yerini tutan bir kelime. Kadın vedit, üzüntü الْوَهْيَةُ halinde haykırarak bağlamak. Köpek vs. yarıkların ulamak. الْوَهْيُ Bedeni dolgunluktan litreyen kadın. الْوَهْيَةُ Neşeli canlı şevki yerinde at. الْوَهْيَةُ Alin kışınemesi sonunda beliren hayırlı ses. الْوَهْيَةُ Ahmak olmak. الْوَهْيُ Zayıf olmak. Elbise yırtık olmak. Parçalanmak. Duvar çöktürüp yıkılmaya yüz tutmak. Bol yağmur yağmak. Zayıflatmak. الْوَهْيُ Elini çatlatıp yarmak. الْوَهْيُ
VAHEN LEHUEVBİHİ →	أما دا غزلك، نا دا هوب. رَاعَا لَهُ اَوْهِيَةٌ Yazık. Vah vah. رَاعَا طَهْنٌ	
VAHEN ALA →	Na hoş, ne güzel! Dravo. وَهْنٌ Tehdit için kullanılan bir kelime. وَهْنٌ وَوَهْنٌ Hey sana söylüyorum, göreceğin var gibi. وَهْنٌ Ne şahane pey! وَهْنٌ Hububat ölçülerinden biri. الْوَهْيَةُ Vah vah! Allah ona acısın. Bir görüpe göre yazıklar olsun anılama kullanılır. Fakirlik. الْوَهْيُ Çocuğu okşarken kullanılan bir merhameti ifade eden söz. وَهْنٌ Birini yazıklar olsun, helak olsun gibi sözcüğe çok anlamak. وَهْنٌ Birbirlerine hetâk olmasın, yok olmasın gibi peyler söylemek. وَهْنٌ Gelen felâketten vay bana diye diye yakınmak. وَهْنٌ Başa gelen keder, belâ. Vay, yazık. وَهْنٌ Rezillik. Rüşvaylık. Alet. Felâket. Musibet. الْوَهْيَةُ Ne şahane bir adam. وَهْنٌ Kısa adam yahut kısa kadın. الْوَهْيُ Kara üzüm. الْوَهْيُ Tepvik ifade eden bir kelime olarak kullanılır. Haydi bakalım, devam et ba- kâlim (Müfret, cemi, müzekker ve müennes için eğil kullanılır).	

EL VEHYU Bir şeydeki çatlak.

VAHEN Güzel bir şeyden dolayı kullanılan hayret (taaccüb) kelimesi.

VAHEN KELİMESİ "LEHU EV BİHİ" İLE BİRLİKTE KULLANILIRSA; AMMA DA GÜZEL NE DE HOŞ

VAHEN KELİMESİ "ALA" İLE BİRLİKTE KULLANILIRSA; YAZIK VAH VAH

ELMUNCİD İSİMLİ (ARAPÇA-ARAPÇA) SÖZLÜKTE İSE 'VAHEN' VE 'EL-VEHYU' KELİMELERİNİN ANLAMLARI ŞÖYLE AÇIKLANMIŞTIR

HADİS

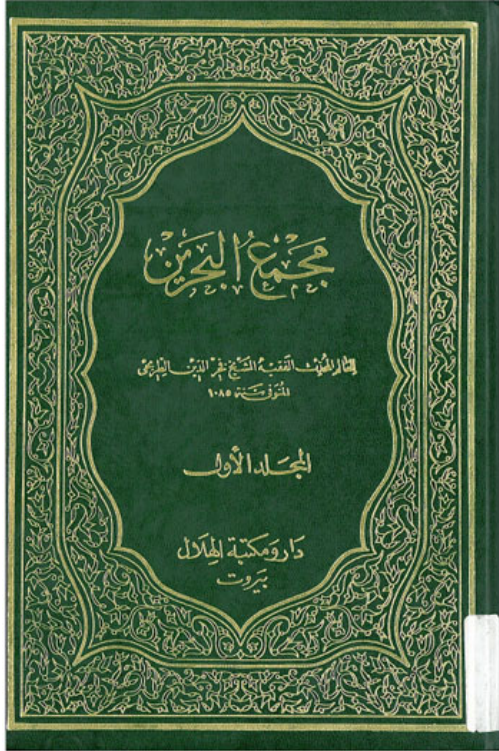
**V-H-Y KÖKÜNDE
GELEN EL-VEHYU
KELİMESİNİN ÇEŞİTLİ
ANLAMLARI**

EL VEHYU Bir şeydeki çatlak.

VAHEN Güzel bir şeyden dolayı kullandılan hayret (taaccüb) kelimesi. (Ne güzel, amma da güzel vb.)

Aynı zamanda kaybolan bir şey dolayısıyla kullanılan hayıflanma ifadesi. (Ah, vah gibi)

MECMAU'L BAHREYN (ARAPÇA-ARAPÇA) SÖZLÜKTE VAHEN KELİMESİNİN ANLAMLARI ŞÖYLE AÇIKLANMIŞTIR

وہا	(۴۶۸)	وہا
۴ « واهاً لها فقد نينا الكتاب جلته » قيل : معنى هذه الكلمة التلث وقد نوضع موضع الاعجاب بالشيء . يقال : « واهاً له » .	« واهاً لها فقد نينا الكتاب جلته » قيل : معنى هذه الكلمة التلث وقد نوضع موضع الاعجاب بالشيء . يقال : « واهاً له » .	۱ ← قوله تعالى : ﴿ فبهي وبمئذ واهية ﴾ [۱۶/۶۹] أي ضيعة جداً ، من قولهم لسقاء اذا انتق خرزه : « قدرهى بهي » والعنى انها واهية مسترخية ساقطة القوة بانقراض بيتها بعد أن كانت متمسكة بمحكة .
۵ وقد ترد بمعنى التوجع يقال فيه : « آهآ » ، ومنه قوله : « ان يكن بخير فواهاً واهاً وان يسكن شراً فواهاً واهاً » .	۵ وقد ترد بمعنى التوجع يقال فيه : « آهآ » ، ومنه قوله : « ان يكن بخير فواهاً واهاً وان يسكن شراً فواهاً واهاً » .	۲ ← وفي الحديث : « المؤمن واه راقع » أي مذبذوب ، قالوا : هي للذنب الذي يذنب فيصير بمنزلة السقاء الواهي الذي لا يسك الماء شبه الزال الحامل به ، والراقع الذي يتوب فيرقع ما وهى بالتوبة ، وبروى « موه راقع » .
۶ وفي الحديث : « آهآ أبا-حنص » هي كلمة تأسف ، وانتصابها على اجرائها بمجرى المصدر ، كأنه قال : « تأسف أسفناً » وأصل الهمز واو .	۶ وفي الحديث : « آهآ أبا-حنص » هي كلمة تأسف ، وانتصابها على اجرائها بمجرى المصدر ، كأنه قال : « تأسف أسفناً » وأصل الهمز واو .	۳ ← وفيه : « نف الايط [يضعف النسكين] وهي ويضعف البصر » (۱) كأن العنى وهي النسكين ويضعف البصر .
(ويا) قوله تعالى : ﴿ ويكأن الله ﴾ [۸۷/۲۸] قيل : وي كلمة تعجب و« كأن للتشبيه ، يقال : « ويك » و« وي لبداء الله » قال الجوهري : وقد تدخل « وي » على كأن المحنة وللتثنية . وعن قطرب ان « وي » كلمة تقع و« كأن » حرف تشبيه ، وعن	(ويا) قوله تعالى : ﴿ ويكأن الله ﴾ [۸۷/۲۸] قيل : وي كلمة تعجب و« كأن للتشبيه ، يقال : « ويك » و« وي لبداء الله » قال الجوهري : وقد تدخل « وي » على كأن المحنة وللتثنية . وعن قطرب ان « وي » كلمة تقع و« كأن » حرف تشبيه ، وعن	وفي حديث علي (ع) مع الرجلين : (۱) مكارم الاخلاق ص ۶۵ .

Kur'an-ı Kerim de şöyle geçer: Hakka Suresi (69. Sure 16. ayet) "... O gün düzen bozulur" Yani gerçekten bir dağılma, çözülme, zayıflama olur. (Yine) Sulama yapanların /sakaların bir sözüne göre : (su çıkarılacak bir yerin) delinmesi, matkapla açılması. (Bununla ilgili olarak) "Muhakkak (matkapla) delindi, deliniyor..."

Anlamı: Muhakkak o gevşemiş, salınmış, kuvvetten düşmüş (sanki) sağlam ve güçlü bir şekilde yapılmış bir yapının enkaza dönüşmesi / yıkılması (gibi.)

Hadiste geçer: "Mümine vah olsun ki ahmaklık eder (ahmaktır)": Yani tövbe edip arkasından günah işleyendir:

Dediler: Bu günahkârlık öyle ki günahı işler ve sulama yapanların durumuna getirir.

El-vâhî (su akıp gider) Öyle ki suyu tutamaz. Böylece hata eden ve yanılanlara benzer.

Er-rakî': Ahmak'ın (anlamına gelince): O tövbe eder tövbesini tutamayarak / bozarak (bir anlamda) ahmaklık eder. Burada denilir ki: "Fare su kaplarını deliyor, yani delik açıyor. Yine burada: Koltuk altını (tüylerini) yoluyor. (Omuzlarını zayıflatıyor, zayıflıktan halsizlikten düşüyor)

Görmesini zayıflatıyor / azaltıyor. Aynı manada omuzları ve görmeyi azaltıyor. Hadiste: iki adamla birlikte ibaresi de vardır.

O iki kişi üzerine yazıklar olsun ki: Kitabın tamamını terk ediyorlar: denildi ki: Bu kelimenin anlamı hayıflanmak / acınmak. bir şeyi Şaşılacak bir şekilde bir yerden bir yere koymak. O ikisine o hususta yazıklar olsun.

Sancı, sızı ağrı manasında cevaplandırıldı. O konuda denildi. Eğer onda hayır varsa ona vah olsun, eğer onda bir şer / kötülük varsa ona (iki kere) yazıklar ki yazıklar olsun.

Hadis'te geçer: Vah sana Ebu Hafs. Burada kelime teessüf anlamındadır. Onun ortaya çıktığı mecrasına bağlıdır. Onun gibi dedi: Teessüf, esef onun aslında hemze ve vav bulunur.

AYRICA;

İbn Malik'e göre, "fevahen" ifadesi "telehhüf" (özlem duymak) anlamına gelip, hayret ve hoş karşılama manasında kullanılmıştır. Dolayısıyla burada "sabreden o kimsenin sabrı ne kadar da güzeldir" denilmektedir. Sözlükte tenvinli ve tenvinsiz kullanılan bu kelime hem güzel bir şey karşısındaki hayreti hem de bir kayıptan doğan özlemi ifade eder. (Kaynak: Mecmeu'l-bahreyn, c.1, s.466)

Lisanü'l-Arab'da ise "Vahen" kelimesi telehhüf anlamına gelip, bir şey karşısında hayrete düşmek olarak açıklanır. (Kaynak: Lisanü'l-arab, c.13, s.564)

Dolayısıyla tüm bu sahih, muteber eser ve sözlükler açıkça göstermektedir ki, hadiste kullanılan 'fe-vahen' ifadesinin, 'sakal' anlamına geldiği, hadisin Hz. Mehdi (as)'ın sakalsız olduğunu söylediği manası yoktur.

HADİSLERDE HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALLI OLACAĞI BİLDİRİLMİŞTİR. HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALSIZ OLACAĞINA DAİR BİR TANE BİLE HADİS YOKTUR

Bazı Nur talebelerinin bu konuda verdiği yanlış bilgilerden biri de, "Mehdi-i Azam'ın sakallı olacağı kesin değildir" ifadesidir. Oysa Peygamberimiz (sav) Hz. Mehdi (as)'ın sakalının olacağını çok net olarak haber vermiş, hatta sakalının detaylarını dahi tarif ederek bu konudaki tüm tevilleri bertaraf etmiştir. Bu hadislerden bazıları şu şekildedir:

(Hz. Mehdi (as)'ın) Sakalı bol ve sık olacaktır. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 23)

(Hz. Mehdi (as)'ın) Sakalı sıktır. (Kiyamet Alametleri, Berzenci, s. 163)

... (Hz. Mehdi (as)'ın) Siyah saçlıdır. Siyah sakallıdır. (Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")

... (Hz. Mehdi (as)'ın) Yüzünün nuru, saçının, sakalının ve başının siyahlığı üzerine gün gibi parlar ve ona yücelik verir. (Ukayli "En-Necmu's-sakib fi Beyanı Enne'l Mehdi min Evladı Ali b. Ebi Talib Ale't-Temam ve'l kamal")

Hz. Mehdi (as), gür sakallı... (Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")

HADİSLERDE HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALLI OLACAĞI BİLDİRİLMİŞTİR. HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALSIZ OLACAĞINA DAİR BİR TANE BİLE HADİS YOKTUR

... (HZ MEHDİ (AS)) ORTA BOYLU, ESMER, MECZUM (HAFİF SAKALLI), KEVSEC (SAKALI YANLARDA AZ, AŞAĞI TARAFI UZUN OLAN); ... BİR ADAM Kİ, ONA ŞUAYB BİN SALİH DENİLİR. BEYAZ ELBİSELİ, SİYAH SANCAKLI 4000 KİŞİNİN KUMANDANIDIR...**. (Fetava-i Hadîsiyye, Ebü'l-Abbas Şehabeddin Ahmed İbn Hacer el-Heytemi-41)

Peygamberimiz (sav)'ın Hz. Mehdi (as) ile ilgili verdiği detaylardan biri Hz. Mehdi (as)'ın sakalı ile ilgilidir. Birçok hadiste Hz. Mehdi (as)'ın sakallı olacağını haber veren Peygamberimiz (sav) bu hadisinde de bu sakalın şekliyle ilgili detaylar bildirmiştir. Hz. Mehdi (as)'ın sakalının şekil olarak yanlardan az yani ince olarak inen, aşağı kısmı ise uzun olacak bir şekle sahip olduğunu ifade etmiştir.

Bu hadiste Peygamberimiz (sav), Hz. Mehdi (as)'a Şuayb bin Salih diye hitap etmektedir. Hadisi şerh eden büyük İslam alimi Heytemi Hazretleri, Hz. Mehdi (as) için kullanılan Şuayb kelimesinin "şubecik" anlamında kullanıldığını ifade etmiş, bu ifade ile Hz. Mehdi (as)'ın çok sayıdaki inkarcılara karşı fikri mücadele verecek olan arkadaş grubunun sayısının son derece az olduğunu ifade edildiğini söylemiştir. Yine Bin Salih ifadesiyle de Hz. Mehdi (as)'ın babasının da salih bir insan olduğuna dikkat çekildiğini açıklamıştır. Peygamberimiz (sav)'ın hadiste beyaz kıyafetlerine

dikkat çektiği Hz. Mehdi (as) hakkında Heytemi Hazretleri yine sahih hadislere dayanarak ek bir bilgi daha sunmuş ve Hz. Mehdi (as)'ın bir adının da Harras yani Aslan olduğunu ifade etmiştir.

Hz. Mehdi (a.s.)'in sakalı hafif olup sakalı yanlarda az, aşağı tarafı ise uzun olacaktır

<https://www.harunyahya.info/makaleler/mehmet-ali-kaya-hocamiz-ve-bazi-nur-talebelerinin-hz-mehdi-as-sakalsiz-olacak-iddiasi-dogru-degildir>